

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 994-ҳадис

* لَيْسَ عَلَى أَهْلِ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وَحْشَةٌ فِي الْمَوْتِ، وَلَا فِي الْقُبُورِ وَلَا فِي النَّشُورِ، كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِمْ
عِنْدَ الصَّبْحَةِ يَنْفُضُونَ رُءُوسَهُمْ مِنَ التُّرَابِ، يَقُولُونَ (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ).

(رواه الطبراني عن ابن عمر)

«Ла илаҳа иллаллоҳ», деб айтувчи кишиларга ўлимда, қабрда ва қайта тирилишда ваҳима йўқдир. Худди мен (қайта тирилиш учун қилинган) овоз пайтида уларнинг бошларини тупроқдан қоқаётиб: «Биздан хафаликни кетказган Аллоҳга ҳамд бўлсин», деб айтишаётганини кўриб тургандекман.

Ибн Умар (розияллоҳу анҳумо)дан. Табароний ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI